

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **N. T. M.**, st. přísl. Vietnam, zast. Mgr. Bc. Michaelem Kisem, advokátem, se sídlem Chomutov, Riegrova 229, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21.9.2009, č.j. CPR-9347-1/ČJ-2009-9CPR-C220

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, jímž bylo zamítnuto jako opožděné její odvolání proti rozhodnutí o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky vydanému pod č.j. CPUL - 01670-6/CI-2009-044063-18 dne 21.3.2009 podle ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátem cizinecké policie Ústí nad Labem, detašovaným pracovištěm Teplice.

V odůvodnění Policie České republiky uvedla, že dne 21.3.2009 rozhodl správní orgán prvního stupně podle ust. § 37 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky za účelem podnikání. Rozhodnutí, které bylo zasláno na adresu hlášeného místa pobytu na území České republiky, tj. B.-T. P., T. 106/4 se vrátilo zpět správnímu orgánu prvního stupně z důvodu, že si účastník řízení zásluku ve stanovené lhůtě nevyzvedl. Rozhodnutí bylo účastníkovi řízení (žalobkyni) doručeno podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. dne 6. 4. 2009. Z uvedeného podle Policie České republiky vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabylo právní moci dne 22.4.2009. Žalobkyně podala proti citovanému rozhodnutí prostřednictvím zplnomocněného zástupce dne 16.6.2009 odvolání. Odvolání bylo podáno po zákonem stanovené lhůtě. K odvolání žalobkyně přiložila plnou moc ze dne 14.6.2009, kterou zplnomocnila pana Mgr. Bc. Michaela Kise k zastupování a žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání. Podle Policie České republiky bylo žalobkyni rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeno v souladu s ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. dne 6.4.2009. Vzhledem k tomu, že ve stanovené lhůtě nebylo podáno odvolání, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dne 22.4.2009 nabylo právní moci. Odvolání datované dne 16.6.2009 bylo tudíž podané po zákonem stanovené lhůtě a jedná se tedy o podání opožděné.

Žalobkyně v žalobě namítala, že v době doručování prvoinstančního rozhodnutí se nezdržovala v místě svého trvalého bydliště, ale na adrese T., U Č. k. 1829. Tuto skutečnost dle jejího názoru nebyla podle ust. § 98 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. povinna hlásit, neboť se zdržovala v obvodu stejného místně příslušného policejního orgánu. Rozhodnutí jí tedy nebylo doručeno, a to ani fikcí doručení. O tom, že rozhodnutí bylo vydáno, se dozvěděla až 12. 6. 2009. Požádala proto o prominutí zmeškání lhůty. Její žádost o prominutí zmeškání lhůty správní orgán zamítl a usnesením ze dne 14. 9. 2009, č.j. CPR-12988-1/ČJ- 2009-9CPR-C220, které jí bylo doručeno dne 18. 9. 2009, rozhodl tak, že se zmeškání lhůty nepromíjí. Na základě rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání rozhodla Policie České republiky o zamítnutí odvolání žalobkyně. Přitom však nevzala v úvahu skutečnost, že proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty je přípustné odvolání k Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky, a to do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Policie České republiky tedy rozhodla pouhé 3 dny poté, co žalobkyni bylo doručeno uvedené usnesení o neprominutí zmeškání lhůty.

Žalobkyně tvrdí, že napadenými rozhodnutími byly porušeny zákony č. 326/1999 Sb. a č. 500/2004 Sb. Poukázala, že podle § 3 správního řádu správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona. Stav věci nebyl podle žalobkyně zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, když bylo rozhodováno na základě nepravomocného rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání.

Ve vyjádření k žalobě Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie reagovalo na jednotlivé žalobní body a navrhlo žalobu zamítnout.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu tvrzených žalobních důvodů nezákonnosti, kterými je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, soud zjistil následující skutečnosti:

Rozhodnutím Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, Skupiny povolování pobytu, detašované pracoviště Teplice ze dne 21.3.2009 č.j. CPUL-01670-8/CI-2009-044063-18 byla platnost víza k pobytu nad 90 dnů žalobkyni zrušena, neboť tato neplnila účel, pro který bylo vízum uděleno. Současně byla žalobkyni stanovena lhůta k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V poučení pak rovněž bylo uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí může účastník podat u Policie České republiky, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, detašované pracoviště Teplice, Vrchlického 3, odvolání k Ředitelství služby cizinecké policie Praha, Olšanská 2 a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Předmětné rozhodnutí bylo žalobkyni doručováno na adresu B., T. 106/4 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, zásilka byla dne 26.3.2009 uložena, adresátce byla zanechána výzva a poučení, posléze byla zásilka vrácena zpět prvoinstančnímu orgánu s tím, že nebyla po uložení ve stanovené lhůtě vyzvednuta.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 15.6.2009, které bylo prvoinstančnímu správnímu orgánu doručeno dne 17.6.2009. Téhož dne obdržel prvoinstanční orgán i žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí cizinecké policie.

Rozhodnutím Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21.9.2009, č.j. CPR-9347-1/ČJ-2009-9CPR-C220 bylo, jak již bylo uvedeno výše, odvolání žalobkyně zamítnuto jako opožděné.

Ve správním spise se pak rovněž nachází usnesení Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 14.9.2009 č.j. CPR-12988-1/ČJ-2009-9CPR-C220, jímž nebylo žalobkyni prominuto zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky vydanému pod č.j. CPUL-01670-6/CI-2009-044063-18 dne 21.3.2009 Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátem cizinecké policie Ústí nad Labem, detašovaným pracovištěm Teplice, a také rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 27.10.2009 č.j.: OAM-354-2/SŘ-2009, jímž byl výrok usnesení Ředitelství služby cizinecké policie Policie České republiky ze dne 14.9.2009 č.j. CPR-12988-1/ČJ-2009-9CPR-C220 změněn tak, že žádosti žalobkyně ze dne 16.6.2009 o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů, vydanému Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátem cizinecké policie Ústí nad Labem, detašované pracoviště Teplice, pod č.j. CPUL-01670-8/CI-2009-044063-18 dne 21.3.2009 se podle § 41 odst. 6 ve spojení s § 41 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. nevyhovuje a zmeškání úkonu se nepromítá. Současně v rozhodnutí nebyl žádosti žalobkyně přiznán odkladný účinek.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle ust. § 24 odst.1 zákona č. 500/2004 Sb. jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo

nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

V daném případě rozhodnutí prvoinstančního orgánu ze dne 21.3.2009 č.j. CPUL-01670-8/CI-2009-044063-18, kterým bylo zrušeno žalobkyni platnost víza k pobytu nad 90 dnů, bylo uloženo dne 26.3.2009 u provozovatele poštovních služeb a téhož dne byla předmětná zásilka (rozhodnutí prvoinstančního orgánu) připravena k vyzvednutí, nicméně žalobkyni nebyla po uložení ve stanovené lhůtě vyzvednuta, a proto došlo k náhradnímu doručení ve smyslu ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., přičemž předmětná zásilka resp. předmětné rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno v pondělí 6.4.2009. Na této skutečnosti pak nic nemůže změnit ani námitka žalobkyně, že se v době doručování předmětného rozhodnutí nezdržovala v místě svého trvalého bydliště, ale na adrese U Č. k. 1829, T.

Podle ust. § 98 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. cizinec, který pobývá na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu, je povinen hlásit změnu místa pobytu na území do 30 dnů ode dne změny policii příslušné podle nového místa pobytu, pokud předpokládaná změna místa pobytu bude delší než 30 dnů. Z citovaného ustanovení vyplývá pro cizince povinnost hlásit změnu místa pobytu na území do 30 dnů ode dne změny policii příslušné podle nového místa pobytu. Účelem předmětného ustanovení pak beze sporu mimo jiné je i skutečnost umožnit řádné doručování písemností. Jak ze správního spisu, tak i z podané žaloby je pak zřejmé, že žalobkyně tuto svou povinnost hlásit změnu místa pobytu však nesplnila, a proto správní orgán předmětné rozhodnutí řádně doručoval žalobkyni na její adresu hlášeného místa pobytu na území České republiky T. 106/4, B. a doručil jí jej tzv. náhradním doručením dne 6.4.2009. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí ze dne 15.6.2009, které obdržel prvoinstanční orgán dne 17.6.2009 bylo tedy podáno opožděně, když lhůta pro jeho podání byla 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí, tedy posledním dnem pro toto podání bylo úterý 21.4.2009. Soud nemohl akceptovat námitku žalobkyně, že nebyla povinna hlásit změnu bydliště, když se stále zdržovala v obvodu stejného místně příslušného policejního orgánu, takový závěr z ust. § 98 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. nevyplývá.

Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně, že Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie rozhodlo o odvolání žalobkyně pouhé 3 dny poté, co jí bylo doručeno předmětné usnesení o neprominutí zmeškání lhůty, proti kterému podala žalobkyně odvolání. Soud má zato, že tato skutečnost nezpůsobuje žalobou napadené rozhodnutí nezákonným.

Vzhledem ke shora uvedenému dospěl Městský soud v Praze k závěru, že správní orgán II. stupně při svém rozhodování postupoval v souladu se zákonem, a proto podle s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu pro její neopodstatněnost a nedůvodnost zamítl.

Soud ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., když ani žalovaný a ani žalobkyně na výzvu soudu nesdělili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová